

РЕШЕНИЕ

№ 2877

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **371** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на В. О. М. ЕГН-[ЕГН] от [населено място], [улица], ет.б, ап.21, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 6733/21.12.2022г., издадена от П. С. – младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел ПП при СДВР, с която на жалбоподателката е приложена принудителна административна мярка – прекратяване регистрацията на МПС с табели рег. [рег.номер на МПС] и са отнети свидетелството за регистрация на МПС част II №[ЕИК] и табели с рег. [рег.номер на МПС].
С жалбата се иска отмяна на заповедта. Развити са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при липса на материалноправните предпоставки за издаването ѝ, доколкото на 21.12.2022г. жалбоподателят не е управлявал автомобил след употреба на наркотични вещества, а положителния резултат отчетен от техническото средство обяснява с факта, че приема медикаменти, за което представя в съдебно заседание документи.
В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Претендира разности.
Ответникът – младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел ПП при СДВР, редовно призован, не се явява и представлява.
Административен съд – София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 21.12.2022г. от П. С. – м.автоконтрольор в ОПП при СДВР е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 618294 срещу жалбоподателя В. О. М., за това, че на 21.12.2022г., около 04.45 часа, в [населено място], по [улица]управлявала л.а. „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [улица]към [улица]и пред № 18 при извършена проверка се установило, че водачът управлявал МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози, установено с техническо средство Дрегер-Д. тест 5000, с ф.№ARMF 0097, тариран до 10.2023г., проба №390, който отчел положителен резултат за употреба на Бензодиазепини. На водача бил връчен талон за медицинско изследване № 087238 и придружен до ВМА за кръвна проба. В АУАН е записано, че водачът бил сам в автомобила и че има възражения по акта. С акта са иззети като доказателства СУМПС №[ЕИК] и контролен талон № [ЕГН].

Въз основа на АУАН е издадена оспорената в настоящето производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 т.1 б.Б от Закона за движението по пътищата, въз основа на която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПAM) – прекратяване регистрацията на МПС с табели рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, на основание чл.171, т.2а, буква “б“ от ЗДВП.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи-лекарски рецепти за предписване на медикаменти в САЩ и епикриза от Университетска болница Ц.-Клиника по гастроетерология и хепатология.

Обжалваната Заповед за прилагане на ПAM е връчена на жалбоподателя на 21.12.2022г., а жалбата срещу нея е подадена чрез административния орган на 29.12.2022г.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и допълнително представени от жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма, от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. По отношение на съдържащите се в заповедта реквизити по чл. 59, ал.2 на АПК, включително фактически и правни основания за издаване на акта, съдът, намира че при издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат множество принудителни административни мерки, като в т.2а, б. „б“ от същия е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ – е управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване. В случая жалбоподателят е изпробван с техническо средство – Дрегер 5000 и е дал кръвна проба за химическо изследване, резултатът от което не е представен с административната преписка. В хода на административното производство от страна на административния орган не се ангажират безспорни доказателства, които да потвърдят резултата от Дрегера.

В хода на делото обаче се събраха писмени доказателства – представени в съдебното заседание, от които е видно, че водачът действително се лекува с медикаменти, приемани в един продължителен период от време.

На следващо място, съдът намира, че административният орган е допуснал съществено процесуално нарушение, като е издал талон само за кръвна проба на водача, но не и за урина, каквото е изискването на чл. 15, ал.3 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, в която императивно е посочено, че „За изследване за употреба на наркотични вещества или техни аналози се вземат две проби кръв, всяка от които с обем не по-малък от 7 мл, и една проба урина с препоръчителен обем не по-малък от 20 мл. За осигуряване на необходимото количество кръв се допуска използване на няколко вакуумни епруветки от същия тип по отношение на обем, антикоагулант и производител“. Следва само да се обърне внимание и на факта, че преди да изчака резултата от кръвната проба, административният орган веднага е издал обжалваната заповед, като по този начин е предрешил административното производство и е нарушил правото на защита на водача. Още повече, че такъв резултата по делото няма.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице –собственик на ППС, което управлява МПС след употребата на наркотици, т.е. законодателят е прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственици на МПС, които шофират под влиянието на наркотици. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо лицето към момента на проверката да е собственик

и да управлява МПС и в резултата на проверката да се установи, че то е употребило наркотици или техните аналози. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т.2а, б. „б”. В случая не е налице втората предпоставка, тъй като административния орган не потвърди по безсъмнен начин употребата на наркотици от страна на жалбоподателя и не представи резултата от дадената кръвна проба, който е определящ спрямо този от полевия тест. По изложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че обжалваната заповед за прилагане на ПАМ по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП № 6733/21.12.2022г. издадена от П. С. – младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел ПП при СДВР е издадена при съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 7-ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 6733/21.12.2022г., издадена от П. С. – младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел ПП при СДВР, с която по отношение на В. О. М. ЕГН-[ЕГН] от [населено място], [улица], ет.б, ап.21е приложена принудителна административна мярка – прекратяване регистрацията на МПС с табели рег. [рег.номер на МПС] , както и са отнети свидетелството за регистрация на МПС част II №[ЕИК] и табели с рег. [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: